

tingentet er, jo større bliver Statstilskuddet, men det har vel ogsaa været Meningen, og jeg kan ikke faa andet i mit Hoved end, at det er rigtigt, og at det ogsaa, som det ærede Medlem fra Sakskebøbing (Rørdam) var inde paa, tjener Samfundet bedst, at københavnske Arbejdere sikre sig en saa stor Pengehjælp i Sygdomstilfælde, at de ikke komme under Fattigvæsenet, og naar de vel gennemsnitlig sikre sig 2 Kr. om Dagen eller saa, vil det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) vel ikke paa-staa, at man kan leve et Herreliv for de 2 Kr. pr. Dag. Det forslaar kun til det mest nødtørftige for, at en københavnsk Arbejder overhovedet kan eksistere, og hvis det ærede Medlem skulde mangle nogen Vejledning i saa Henseende, vil jeg bede ham erindre, hvad Huslejen alene betyder. Hvis en københavnsk Arbejder bliver ramt af Sygdom, særlig en langvarig, kan han, hvis han skal undgaa Fattigvæsenet, ikke nøjes med en mindre Understøttelse, end han har for Øjeblikket, og saa skal man ikke tage det fra ham, fordi muligvis ogsaa andre trænge. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at vi gerne ville hjælpe Landarbejdere og fattige Folk paa Landet. Jeg sagde ogsaa i min første Tale, at hellere end gerne ville vi Socialdemokrater stemme for et Forslag, der forhøjede Tilskuddet til de fattige Landarbejdere, men vi gaa under ingen Omstændigheder med til at tage det fra de københavnske Arbejdere, for de have i Forvejen ikke mere end nødvendigt, naar de i Sygdomstilfælde skulle holde sig borte fra Fattigvæsenet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hegelund-Lange): Jeg glemte før at svare paa en Ting, som det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) havde fremført. Det var det Spørgsmaal, om Bestemelsen om tvungen Barselhjælp skulde være et Lægespørgsmaal. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at noget saadant foreligger aldeles ikke. Det ærede Medlem skildrede Forholdet i Byerne og spurgte, om det muligvis var noget lignende, der skulde indføres paa Landet. Hvis det ærede Medlem havde tænkt sig om, havde han indset det. Ude paa Landet, hvor jeg f. Eks. er Læge, betales der pr. Ydelse den almindelige Takst minus 25 pCt. Altsaa, skulde Lægen være interesseret i noget, skulde det snarere være i, at vedkommende Husmand eller Indsiddere kom til at betale den almindelige Takst. Hvis det, som her foreslaas, indføres, betyder det,

at ogsaa Betalingen for Lægehjælp i Barseltillfælde vil blive Taksten minus 25 pCt. Min Motivering kunde det ærede Medlem have læst sig til, thi jeg har angivet den ved Lovforslagets Forelæggelse. Det er den, at naar en Husmand eller Indsiddere skal have Lægehjælp i Fødselstilfælde, betyder det en saa stor Udgift, at det er meningsløst, at Kassen ikke skal tvinges til at sikre ham derimod. Naar han sikres mod en Udgift paa 2 Kr. til Konsultation eller 4—6 Kr. til et almindeligt Lægebesøg, er det meningsløst, at han skal være uforsikret mod den forholdsvis store Udgift, det betyder, hvis Konen skal forløses af en Læge, især da Barsel altid medfører betydelige Udgifter for et fattigt Hjem. Her har det ærede Medlem Forklaringen, han behøvede ikke at søge til Faginteresser for at finde den.

Min ærede Kollega (Rørdam) nævnede, at der var saa gode Forhold i Øjeblikket. Jeg tror alligevel, at hvis det ærede Medlem kendte Forholdene grundigt i Øjeblikket omkring i Landet og vilde tage sig et Interview med praktiske Sygekassefolk, vilde han faa et Indtryk af, at der er betydelig Gnidningsmodstand, saa at der i Virkeligheden er Fare for en Konflikt; vi have i alt Fald en staaende Konflikt i Aarhus. Denne Gnist kan brede sig, og det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet. Hvis det ærede Medlem ikke er klar over, at Forholdene i Øjeblikket ere vanskelige, kan jeg henvise ham til hans egen Partifælle, Indenrigsministeren, der dog som Sygekasseinspektoratets overordnede har gode Betingelser for at dømme om dette Forhold. Han erkender, at de nuværende Forhold ere uholdbare, saa han er ikke enig med det ærede Medlem fra Sakskebøbing. Jeg er derimod enig med Indenrigsministeren i, at vi i Tide maa se at skaffe en god Ordning, hvis vi ikke ville risikere lignende uheldige Forhold i adskillige andre Kommuner. Jeg er fuldstændig klar over min ærede Sidemands (Valdemar Olsen) Procentberegning, men jeg anerkender ikke dens Berettigelse. Jeg mener at have Ret til at se det pr. Familie. Hvis Staten skal støtte fattige Mennesker Landet over i det ganske bestemte Tilfælde med Hensyn til at skaffe dem Lægehjælp, er der ingen Grund til at lave en Procentberegning o. s. v., men det er naturligt at sige, at i Øjeblikket giver Staten faktisk til de nogenlunde velstillede københavnske Fagarbejdere 2 à 2 1/2 Gang saa meget som til fattige Indsiddere, Daglejere og Husmænd paa Landet.